

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ' Ο ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

**ΕΝΔΟΞΟΤΑΤΟΣ, ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΣΤΑΤΟΣ, ΙΛΛΟΥΣΤΡΙΟΣ ΑΡΧΩΝ
ΚΥΡ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ' ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ (=ΑΝΤΙΡΑΔΙΕΥΣ), ΠΡΙΓΚΙΨ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΕΙΦΙΑΙΝΟΣ, ΚΟΜΝΗΝΟΣ, ΔΟΝΚΑΣ,
ΜΟΝΡΟΥΖΗΣ, ΜΑΜΜΩΝΑΣ, ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ, ΧΑΝΤΖΕΡΗΣ,
Ο ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ.**

Ο Ενδοξότατος, Μεγαλοπρεπέστατος, Ιλλούστριος Άρχων Κυρ Γεώργιος Σοφώτατος Κουροπαλάτης (= Αυλάρχης – Πρωθυπουργός) ο Κωδινός, ως αρμόδιος επί θεμάτων Εθιμοτυπίας του Ιερού (= Αυτοκρατορικού) Παλατίου στην Αυλή των Παλαιολόγων τον 14ο αιώνα έγραψε:

«...Τα ΜΕΝ εώα έθνη διδόασι την τιμήν τω βασιλεί ως διαδόχω του πατρικού οίκου του Αλεξάνδρου, τα δ' αυ εσπέρια ως του μεγάλου Κωνσταντίνου διαδόχωι. Και περί ΜΕΝ τούτων ούτως».

(Δηλ. «Τα ΜΕΝ ανατολικά έθνη τιμούν τον Βασιλέα ως διάδοχο ο οποίος κατάγεται από τον πατρικό οίκο του Μεγάλου Αλεξάνδρου, ενώ τα δυτικά

τον τιμούν ως διάδοχο του Μεγάλου Κωνσταντίνου. και ως προς τα ΜΕΝ ακριβώς έτσι έχουν τα πράγματα»).

Δεν είναι τυχαίο άλλωστε το γεγονός ότι η αίθουσα του θρόνου των Ανακτόρων της “Φιλοχρίστου των Ρωμαίων Πολιτείας” κοσμείτο από το εραλδικό έμβλημα της Αξίας (= Τίτλου) του Αυτοκράτορος το οποίο ήταν παράσταση Αετού που μάχεται με φίδι και το εραλδικό αυτό έμβλημα δεν ήταν άλλο από το προσωπικό Αυτοκρατορικό Οικόσημο του Μεγάλου Αλεξάνδρου!!!...

Ο Μέγας Αλέξανδρος, από την εποχή του Βυζαντίου ακόμα, νοείτο ως Αλέξανδρος Α', ενώ ως Αλέξανδρος Β' νοείτο ο Αυτοκράτωρ της Μακεδονικής Δυναστείας, της Αυτοκρατορίας της Ρωμανίας, που βασίλευσε τα έτη 912-913.

Ένας τρίτος Αλέξανδρος, περί το 1821, παρά λίγο να στεφθεί «Βασιλεύς των Ελλήνων και Αυτοκράτωρ Ρωμαίων»: Ο Αρχηγός της Ελληνικής Επανάστασεως, Αλέξανδρος Υψηλάντης!

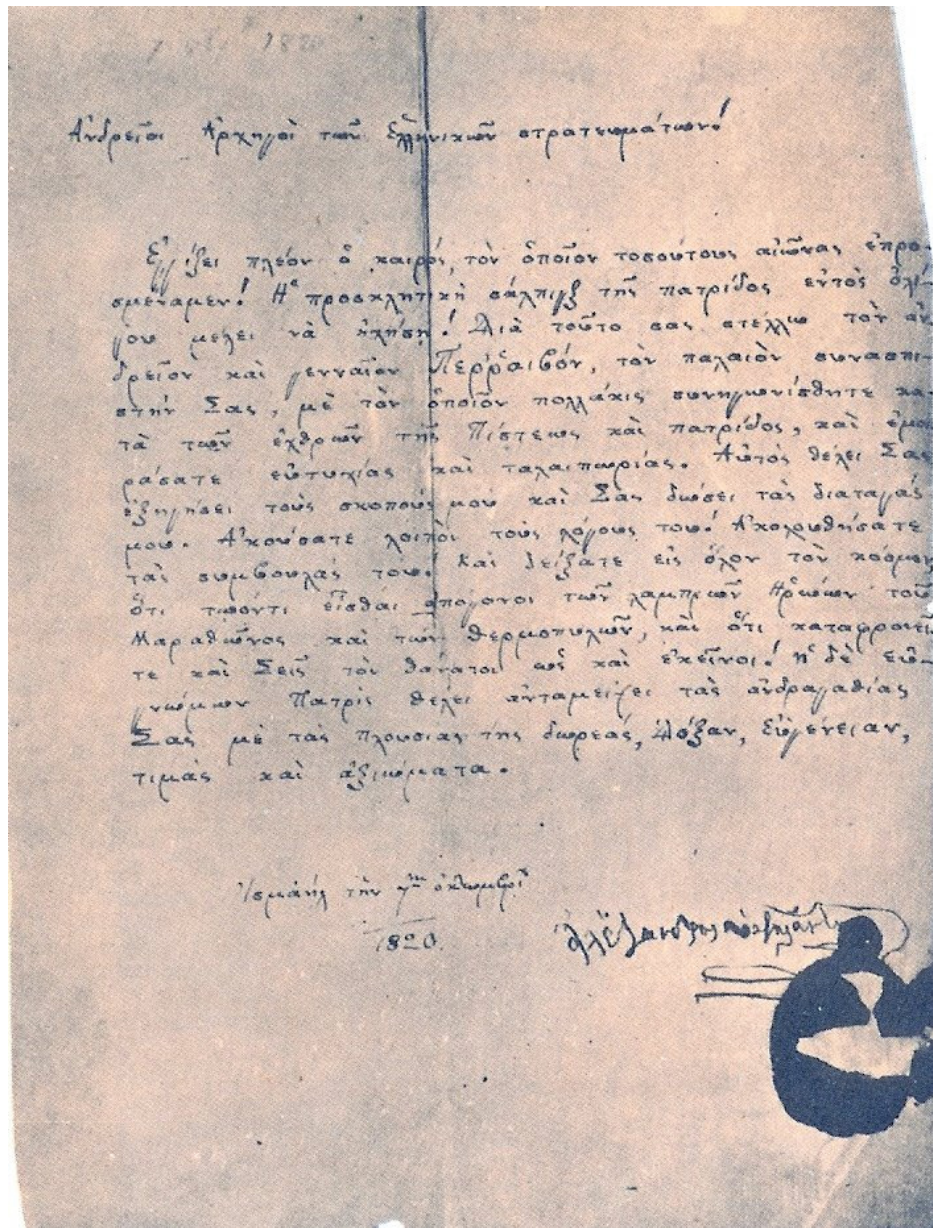
Ασχέτως εάν, λόγω συνθηκών, δεν εστέφθη ποτέ ως Αλέξανδρος Γ' ο Αλέξανδρος Υψηλάντης, εντούτοις αυτό ακριβώς ήταν το Μυστικό Σχέδιο της Φιλικής Εταιρείας και της Επανάστασεως του 1821:

Η απελευθέρωση των υποδούλων θεμάτων της Αυτοκρατορίας της Ρωμανίας και η επανασύστασή της με Αυτοκράτορα τον Στρατηγό του ομοδόξου Τσαρικού στρατού, Ηγέτη της Ελληνικής Επανάστασεως, Αρχηγό της Φιλικής Εταιρείας (ο οποίος έφερε επίσης τον βαθμό του Αρχιερέως των Ελευσινίων Μυστηρίων και το αξίωμα του Επιτρόπου της Αοράτου Αρχής της Φιλικής Εταιρείας) και απόγονο των Συγκλητικών Οίκων των Ξιφιλίνων, των Κομνηνών, των Δουκών, των Μουρούζηδων, των Μαμμωνάδων, των Παλαιολόγων και του κλάδου των Χαντζερήδων του Βυζαντίου, Κυρ Αλέξανδρο Γ' Επίτροπο, Πρίγκιπα και Αρχιστράτηγο Ξιφιλίνο, Κομνηνό, Δούκα, Μουρούζη, Μαμμωνά, Παλαιολόγο, Χαντζέρη τον Υψηλάντη, που καταγόταν από τον Συγκλητικό Οίκο των Υψηλάντων, οι οποίοι ονομάστηκαν έτσι επειδή κατοικούσαν στην κωμόπολη Υψηλά (στα ποντιακά προφέρεται Ύψαλα) της Τραπεζούντος του Πόντου και επιμείχθηκαν στο πέρασμα του χρόνου με τους λοιπούς προαναφερθέντες Συγκλητικούς Οίκους.

Ενδεικτικά, 2 από τους επιφανεστέρους Συγκλητικούς προγόνους του Κυρού Αλεξάνδρου Γ' του Υψηλάντη την εποχή του Βυζαντίου ήταν:

1) Ο Βυζαντινός Πατριάρχης Ιωάννης Η' ο Ξιφιλίνος, Μέγας Νομομαθής, Φιλάνθρωπος, Ερμηνευτής των Γραφών και Μαθητής του Μιχαήλ Ψελλού, για τον οποίο υπάρχει ήδη βιογραφικό του στο Αρχείο της διαδικτυακής Λέσχης της "Εταιρείας Μελετών Βυζαντινής Γενεαλογίας και Εθιμοτυπίας Αυτοκρατορία της Ρωμανίας" [εδώ](#)

2) Ο Ενδοξότατος (= με μόνιμο και ισόβιο Δικαίωμα φωνής και ψήφου στον "Κομβέντο" δηλ. στην Εθνοσυνέλευση της Ιεράς Συγκλήτου) και Μεγαλοπρεπέστατος (= με καταγωγή από τα αρχαιογενή Ελληνικής καταγωγής Γένη της Ρωμαϊκής Συγκλήτου που ακολούθησαν τον Θεοδήγητο και Θεόστεπτο Ισαπόστολο Αυτοκράτορα Μέγα Κωνσταντίνο κατά την ίδρυση της Νέας Ρώμης/Κωνσταντίνου Πόλεως, το 324), Ιλλούστριος (= Μέλος της Ανωτάτης εκ των 3 Συγκλητικών Τάξεων) Άρχων Κωνσταντίνος, Σεβαστοκράτωρ (= υπ' αριθμ. 2 στην τιμητική ιεραρχία αμέσως μετά τον Αυτοκράτορα), Μέγας Δομέστικος (= Αρχηγός Στρατού), Κόμης Κονσιστωριανός Συστατήριος (= ex officio Μέλος του Συμβουλίου του Στέμματος ή Υπουργικού Συμβουλίου), Υψηλάντης ο Ξιφηλλίνος (ή Ξιφιλίνος), ο οποίος ως επικεφαλής του Αυτοκρατορικού Στρατού, πολλάκις απέκρουσε ηρωικά τις προσβολές των βαρβάρων Τούρκων και για να τον ανταμείψει ο Αυτοκράτωρ Μανουήλ Β' ο Παλαιολόγος, το 1390, τον ενύμφεψε με την κόρη του, απονέμοντάς του παράλληλα και τον Τίτλο του Σεβαστοκράτορος.

Γράμμα του Αλέξανδρου Υψηλάντη στους οπλαρχηγούς
(Αρχεῖο Εθνικοῦ Ἱστορικοῦ Μουσείου)

Ο τίτλος “Επίτροπος”, που ἔφερε ο Αλέξανδρος Υψηλάντης εἶναι ἐπίσης Βυζαντινός και σύμφωνα με την Βυζαντινὴ Εθιμοτυπικὴ ορολογία σημαίνει “Αντιβασιλεύς”.

Ο Επίτροπος, στην Βυζαντινὴ Αυτοκρατορία, υποκαθιστοῦσε σε περίπτωση ἀνηλικότητος, ἀδυναμίας ἀσκήσεως καθηκόντων του, ἢ ὅπως ἐν προκειμένω – μὴ εἰσέτι ἐκλογῆς του, τὸν νόμιμο Αυτοκράτορα.

Σύμφωνα δε με την Βυζαντινὴ νομοθεσία, καθήκοντα Ἐπιτρόπου ἀσκούσε ex officio ο Πανυπερσέβαστος Πρωτόβαθρος τῆς “Γερουσίας

Λογάδος του Λαμπροτάτου Τάγματος της Ενδοξοτάτης, Βασιλικής Ιεράς Συγκλήτου Βουλής της Φιλοχρίστου των Ρωμαίων Πολιτείας”.

Η λέξη “Γερουσία” ετυμολογείται από τη λέξη “Γέρας”, που σημαίνει βραβείο, λέξη που για τους Βυζαντινούς σήμαινε “Τίτλος Ευ-γενείας μέλους της Συγκλητικής Αριστο-κρατίας”.

Το ίδιο Τάγμα των Συγκλητικών αναφερόταν στις Βυζαντινές πηγές και ως “Λογάς”, λέξη που ετυμολογείται από το επίλεκτο σώμα των “Λογάδων” του Αρχιερατικού γένους των Ευπατριδών της Αρχαίας Αττικής από το οποίο κατάγονταν τα 50 πρώτα γένη των Ρωμαίων “Πατρικίων (λέξη ομόρριζη με τους Αθηναίους “Ευπατρίδες”) Συγκλητικών” που το 324 ακολούθησαν τον Μ. Κωνσταντίνο από την παλαιά στη Νέα Ρώμη όταν ίδρυσε την Κωνσταντινούπολη και για αυτό στα χρυσοϋφαντα ταβλία (= επιρράματα) των λαμπροτάτων (κατάλευκων) στολών τους οι Βυζαντινοί Συγκλητικοί έφεραν τα φιλοσοφικά και ιερατικά επίσημα (= εραλδικά εμβλήματα) του Αρχιερατικού γένους των “Ευπατριδών”, όπως π.χ. το Απολλώνειο Δελφίни, με την επιπλέον όμως συμβολική έννοια του συμβόλου “Ι.Χ.Θ.Υ.Σ.”, δεδομένου ότι κατά τον Βυζαντινό Μεσαίωνα, οι γνήσιοι απόγονοι των Αρχαίων Ελλήνων “Ευπατριδών”, αυτοβούλως, ήταν πλέον ακραιφνείς Χριστιανοί.

Και δεν ήταν απλώς Χριστιανοί, αλλά σύμφωνα με την επίσημη Βυζαντινή Εθιμοτυπία, την οποία διέσωσε τον δέκατο αι. ο Αυτοκράτωρ Κωνσταντίνος Ζ' ο Πορφυρογεννητος (του Συγκλητικού, Βασιλικού/Αυτοκρατορικού και Δυναστικού Οίκου των Μακεδόνων) στο έργο του “Έκθεσις περί της Βασιλείου Τάξεως”, οι Συγκλητικοί αποτελούσαν τύπο των Αποστόλων.

Η Αξία (αξίωμα ή/και τίτλος) του εκάστοτε “Μαγίστρου των Θείων Βασιλικών Οφφικίων των Τάξεων του Ιερού Παλατίου”, συνέπιπτε και ταυτιζόταν ex officio με εκείνη του Πανυπερσέβαστου Πρωτοβάθρου της “Γερουσίας Λογάδος του Λαμπροτάτου Τάγματος της Ενδοξοτάτης, Βασιλικής Ιεράς Συγκλήτου Βουλής της Φιλοχρίστου των Ρωμαίων Πολιτείας”, ο οποίος ήταν αρχικώς ο ουσιαστικώς υπ' αριθ. 2 “ισχυρός ανήρ” μετά τον Αυτοκράτορα, δεδομένου ότι στην κορυφή της ενιαίας Ιεραρχίας Αξιωματούχων και Τιτουλαριών/Τιτλούχων Συγκλητικών της Αυτοκρατορίας ο Δεσπότης και ο Σεβαστοκράτωρ οι οποίοι προηγούντο του Πανυπερσέβαστου, καθώς και ο Καίσαρ, που ήταν ομότιμος του, ήταν όπως θα λέγαμε σήμερα τιτουλάριοι “άνευ χαρτοφυλακίου”.

Στην συνέχεια το αξίωμα του Μαγίστρου διασπάστηκε σε επιμέρους αξιώματα όπως π.χ. σε εκείνα του Μεγάλου Δομεστικού (=Αρχηγού του Ταγματικού ή Βασιλικού Στρατού), του Κουροπαλάτου (= Αυλάρχου και Επικεφαλής της Ανακτορικής Εθιμοτυπίας) και του Μεγάλου Αρχοντος Λογοθέτου (=Πρωθυπουργού), εξουσίες με τις οποίες, ουσιαστικώς και εκ των πραγμάτων, περιεβλήθη κατά την Εθνεγερσία του 1821 ο Αλέξανδρος Υψηλάντης.

Επομένως ο “υποψιασμένος”, από άποψη εμπειρίας σε θέματα Βυζαντινής Εθιμοτυπίας, μπορεί πολύ εύκολα να διακρίνει πίσω από τους τίτλους του Αλέξανδρου Υψηλάντη ότι η Αόρατη Αρχή της Φιλικής Εταιρείας – επικεφαλής της οποίας ήταν, με την ιδιότητα του Επιτρόπου (δηλ. του Βυζαντινού Αντιβασιλέως ή/και Πανυπερσεβάστου ή/και Μαγίστρου), ο ίδιος ο Υψηλάντης – ήταν στην πραγματικότητα το υποκρυπτόμενο “Ιερό Μέγα Κονσιστώριο”, δηλ. το Αυτοκρατορικό

Συμβούλιο Στέμματος, ή – τηρουμένων των αναλογιών – το σημερινό Υπουργικό Συμβούλιο, δηλ. το Διοικητικό ή Εκτελεστικό Μέγα Συμβούλιο της υπό επανασύσταση “Γερουσίας Λογάδος του Λαμπροτάτου Τάγματος της Ενδοξοτάτης, Βασιλικής Ιεράς Συγκλήτου Βουλής της Φιλοχρίστου των Ρωμαίων Πολιτείας” που ήταν η «Βουλή» των «Εκ Προσώπων» των Συγκλητικών Οίκων, η οποία, μεταξύ άλλων, είχε την αποκλειστική αρμοδιότητα και νομιμοποιείτο κατ’ αποκλειστικότητα – σύμφωνα με την Βυζαντινή Νομοθεσία και Εθιμοτυπία – να εκλέγει μεταξύ των μελών της τον εκάστοτε Αυτοκράτορα!!!

Αρκεί μια απλή ανάγνωση των ονομάτων των υψηλόβαθμων στελεχών της Φιλικής Εταιρείας και θα μας πείσει ότι θα δυσκολευτούμε πολύ να βρούμε κάποιον που να μην κατάγεται από Συγκλητικούς Οίκους του Βυζαντίου, μεταξύ δε αυτών συγκαταλέγονται και ο επικεφαλής του Ιππικού του, Κυρ Βαϊανός ο Παλαιολόγος, επίγονος του Αυτοκρατορικού/Δυναστικού και Λαμπροτάτου/Συγκλητικού Οίκου των Παλαιολόγων, ο Στρατηγός του τακτικού επαναστατικού στρατού που πέτυχε την πρώτη νίκη κατά των τουρκαλβανών κατακτητών στο Λάλα της Πελοποννήσου την σημαδιακή ημερομηνία 29-5-1453 και μετέπειτα Πρωθυπουργός της Ελλάδος Κυρ Ανδρέας ο Μεταξάς, επίγονος του Λαμπροτάτου/Συγκλητικού Οίκου των Μεταξά κλπ!!!...

Τέλος ο δυτικότερος τίτλος “Πρίγκιψ”, που σημαίνει “Ηγεμών”, τον οποίο έφερε ο Αλέξανδρος Υψηλάντης, υποδηλώνει στην πραγματικότητα τον νόμιμο διάδοχο του θρόνου της Αυτοκρατορίας της Ρωμανίας (εξ αντιδιαστολής προς τον αντίστοιχο τίτλο του Ηγεμόνος της Βλαχίας, που ήταν «Βοεβόδας» και τον οποίο έφερε ο παππούς του, επίσης ονομαζόμενος Αλέξανδρος).

Αξίζει να σημειωθεί ότι το Μέρος Α', του Κεφ. Α' της Μυστικής Επαναστατικής Προκηρύξεως του (αναλυτικού και λεπτομερούς) Γενικού Σχεδίου της Ελληνικής Επανάστασεως του 1821, που ο ίδιος συνέταξε, είχε τον τίτλο: «Το Μερικόν περί Κωνσταντινουπόλεως Σχέδιον», στο οποίο προέβλεπε ανακατάληψη της Κωνσταντινουπόλεως από τον Ελληνικό Επαναστατικό Στρατό, ενώ μέσα σ' αυτό προσφώνουσε τους αποδέκτες του αποκαλώντας τους «ΑΔΕΛΦΟΙ ΒΥΖΑΝΤΙΟΙ»!!!...

Σε άλλα πάλι άρθρα του ίδιου Μυστικού Σχεδίου προέβλεπε πλήρως οργανωμένες πολεμικές και ναυτικές επιχειρήσεις, μεταξύ άλλων, στον Εύξεινο Πόντο και στην Ιωνία (Μικρά Ασία)!!!...

Δυστυχώς κατά την Επανάσταση του 1821, λόγω της αναμίξεως των ξένων δυνάμεων, επ' ωφελεία ιδίων αυτών συμφερόντων καθώς και του εμφυλίου πολέμου που ακολούθησε, η Ελλάδα έχασε την ιστορική ευκαιρία να επανασυσταθεί ως "Αυτοκρατορία της Ρωμανίας", με πρώτο Βασιλέα και Αυτοκράτορά της τον Μέγιστο Πόντιο Συγκλητικής καταγωγής Ήρωα Αλέξανδρο Υψηλάντη, που αν και διέθεσε όλη την προσωπική και οικογενειακή του περιουσία και διακινδύνευσε την ζωή του για τον Αγώνα, εντούτοις πέθανε εγκαταλελειμμένος στην Βιέννη το 1928, σε ηλικία 36 μόλις ετών, χωρίς να προλάβει να δει την ολοκλήρωση του αρχικού του Σχεδίου.

Όμως ο Αρχηγός της Ελληνικής Επανάστασεως του 1821 έφυγε πλήρως ευχαριστημένος και ικανοποιημένος, επειδή κατόρθωσε να απελευθερώσει σημαντικά εδάφη που αποτελούσαν "Θέματα (μεγάλες γεωγραφικές και διοικητικές περιφέρειες) της πάλαι ποτε "Φιλοχρίστου των Ρωμαίων Πολιτείας (Αυτοκρατορίας της Ρωμανίας/Βυζαντινής Αυτοκρατορίας) που απετέλεσαν το νεοσύστατο τότε Ελληνικό κράτος.

Όταν έκλεισε τα μάτια του, η καρδιά του που κάποτε έκλεινε μέσα της το αίμα πολλών Συγκλητικών Οίκων του Βυζαντίου και κτυπούσε μόνο για την αγαπημένη του Ελλάδα, αφαιρέθηκε σύμφωνα με την επιθυμία του και στάλθηκε πίσω στα άγια χώματα, για τα οποία αγωνίστηκε με απaráμιλλη αυταπάρηση όσο ζούσε ...

Δυστυχώς το επίσημο Ελληνικό κράτος μόλις το 1964 ενδιαφέρθηκε να μεταφέρει τα οστά του Αρχηγού του Αγώνα πίσω στην πατρίδα!

Ο τάφος του βρίσκεται σήμερα στο Πεδίο του Άρεως, μπροστά στην εκκλησία των Ταξιαρχών.

*Ἄνδρες Γραικοί, ὅσοι εὐρίσκεσθε εἰς Μολδαβίαν
καὶ Βλαχίαν!*

Ἰδοὺ μετὰ τοσούτων αἰώνων ὀδύνας, ἀπλόνει κύλιν ὀφοῖνξ τῆς Ἑλλάδος μεγαλοπρεπῶς τὰς πτέρυγας του καὶ προσκαλεῖ ὑπὸ τὴν σκάν᾽ αὐτοῦ τὰ γνήσια καὶ εἰπειθῆ τέκνα της! Ἰδοὺ ἡ φίλη ἡμῶν Πατρίς Ἑλλὰς ἀνυψώνει μετὰ θριάμβου τὰς προπατορικὰς της σημαίας! Ὁ Μωρέας, ἡ Ἡπειρος, ἡ Θεσσαλία, ἡ Σερβία, ἡ Βουλγαρία, τὰ Νησιά τοῦ Ἀρχιπελάγους, ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ Ἑλλὰς ἅπασα ἐπίσσε τὰ ὄπλα, διὰ νὰ ἀποτινέξῃ τὸν βαρὺν ζυγὸν τῶν Βαρβάρων, καὶ ἐνατενέξουσα εἰς τὸ μόνον νικητήριον ὄπλον τῶν Ὁρθοδόξων, τὸν τίμιον, λέγω, καὶ ζωοποιὸν Σταυρὸν κράζει μεγαλοφῶνως ὑπὸ τὴν προστασίαν μεγάλης καὶ κραταιᾶς δυνάμεως, ἐν τούτῳ τῷ σημεῖῳ νικῶμεν! Ζήτω ἡ ἐλευθερία! Καὶ εἰς τὰς δύο ταύτας φιλικὰς μας ἐπαρχίας σχηματίζεται σῶμα πολυάριθμον ἀνδρείων συμπατριωτῶν, διὰ νὰ τρέξῃ εἰς τὸ ἱερὸν ἔδαφος τῆς φίλης ἡμῶν Πατρίδος. Ὄθεν ὅσοι εἰχονται νὰ ὀνομασθῶσι Σωτῆρες τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἶναι διασκορπισμένοι εἰς διάφορα Καθλήματα, ἄς τρέξωσιν εἰς τοὺς ὀρόμους ὅπου ἀκούσων ὅτι διαβαίνει τὸ σῶμα τοῦτο, διὰ νὰ συνενθῶσι με τοὺς συναδελφούς των. Ὅσοι, ὅμως, γνήσιοι Ἕλληνες εἶναι ἄξιοι νὰ πιάσῃσι τὰ ὄπλα, καὶ μὲ ὄλον τοῦτο μένουσιν ἀδιάφοροι, ἄς ἡξεύρωσιν, ὅτι θέλῃν ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν ἑαυτῶν των μεγάλην ἀτιμίαν, καὶ ὅτι ἡ Πατρίς θέλει τοὺς θεωρεῖ ὡς νόθους καὶ ἀναξίους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄνομαιος!

Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης

Ἰάσιον. τὴν 24. Φεβρουαρίου: 1821

Προκήρυξη του Αλέξανδρου Ὑψηλάντη τυπωμένο
στο Ἰάσιο τὴν 24 Φεβρουαρίου 1821.

Ίσως θα έπρεπε όλες οι γενιές των Ελλήνων να αισθάνονται έμπρακτη ευγνωμοσύνη προς τον απελευθερωτή και λυτρωτή τους και παρά το γεγονός ότι ο ίδιος δεν στέφθηκε ποτέ, θα έπρεπε εντούτοις να τον τιμούν και να τον μνημονεύουν εις τους αιώνες των αιώνων ως τον «Κύρη Αλέξανδρο Γ', Πιστό εν Χριστώ τω Θεώ Βασιλέα των Ελλήνων και Αυτοκράτορα Ρωμαίων, τον Υψηλάντη»!!!...

Και γιατί όχι, ίσως κάποτε οι Έλληνες να τον στέψουν, τιμητικώς, έστω και μετά θάνατον, «Βασιλέα και Αυτοκράτορά» τους, μιας και ο ίδιος τόσο πολύ το ήθελε, αλλά κυρίως, μιας και ακόμα περισσότερο, τόσο πολύ το άξιζε!!!...

Και η Αυτοκρατορία συνεχίζεται...

Έρρωσθε!

Εν έτει ,ζφ' ιδ' από κτίσεως κόσμου, μηνί Ιουνίω, ιγ'

Χαρίλαος, Πανυπερσέβαστος του Τάγματος της Ιεράς Συγκλήτου, Μάγιστρος των Θείων Βασιλικών Οφφικίων των Τάξεων του Ιερού Παλατίου, Αρχηγέτης του Θεοφυλάκτου Αρχαιογενούς Λαμπροτάτου Οίκου των Μεταξά, Πάτρων του Τάγματος των Βουκελαρίων και Δικηγόρος, Μεταξάς, υιός Αθανασίου ο Ιατροίδης.

Copyright © 2007 για όλο τον κόσμο: **Χαρίλαος Α. Ιατροίδης**. Το κείμενο, τα στοιχεία και οι εικόνες, (περιλαμβάνονται και τα λογότυπα, τα σήματα, τα σύμβολα, τα εμβλήματα, τα διαγράμματα, τα σχήματα κλπ) που παρατίθενται προορίζονται αποκλειστικά για ιδιωτική χρήση των Μελών της «**Φιλοχρίστου των Ρωμαίων Πολιτείας**» και απαγορεύεται αυστηρώς η με οποιοδήποτε τρόπο αντιγραφή, αναδημοσίευση, αναπαραγωγή, μετάδοση, αναμετάδοση, μετάφραση ανατύπωση με οποιοδήποτε τρόπο και μέσο (μηχανικό, έντυπο, ηλεκτρονικό, τηλεοπτικό, φωτοτυπικό, ηχογραφήσεως, οπτικοακουστικό κλπ) του συνόλου ή/και μέρους του παρόντος κειμένου, ή/και των στοιχείων του, ή/και και των εικόνων του, έστω και περιληπτικά, ή/και κατά παράφραση ή/και κατά διασκευή, ή/και κατά τροποποίηση ή/και κατά αλλοίωση, ή/και κατ' αποκοπή χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη (Ν. 2121/93, άρθ. 51). Η απαγόρευση αυτή ισχύει και για Δημόσιες Υπηρεσίες, Βιβλιοθήκες, Πανεπιστήμια, Οργανισμούς, Ερευνητικά Κέντρα (άρθ. 18). και εν γένει για οποιοδήποτε είδους φορείς, δημόσιους ή ιδιωτικούς, της Ελλάδας και του εξωτερικού κ.τ.λ. Οι παραβάτες διώκονται (άρθ. 13) και επιβάλλονται κατά τον νόμο κατάσχεση, αστικές και ποινικές κυρώσεις (άρθ. 64-66).